

pardubický

DNES KAŽDODENNÍ PŘÍLOHA PRO VÁŠ KRAJ

PONDĚLÍ 4. ŘÍJNA 2010
WWW.IDNES.CZ

DNES

Radiové běžkyně: Na MS v Chorvatsku bylo možné cokoliv

PARDUBICE S trochou nadsázky byste spočítali sportovce, kteří se u nás věnují radiovému orientačnímu běhu, na prstech jedné ruky. Přesto jsou Češi v neobvyklé disciplíně nadmíru úspěšní, což dokládají i výsledky z 15. mistrovství světa uskutečněné v půlce září v chorvatské Opatiji.

Celkem osmnáct medailí v jednotlivcích a družstvech je řadí na 3. místo mezi národy. V reprezentačním týmu čítajícím čtyřadvacet závodníků soutěžilo i sedm z pardubického oddílu. Jejich výsledek?

Dvě individuální zlaté medaile pro Pavlu Horovou v kategorii žen do 19 let a pro Jitku Šimáčkovou nad 35 let, třetí místo pro syna Šimáčkově Ondřeje v kategorii do 19 let a v družstvech první a druhé místo pro Pavlu Horovou a Alžbětu Lehárovou, dvě druhá místa pro Veroniku Krčálovou, jedno pro Jitku Šimáčkovou a druhé a třetí místo pro juniory Šimáčka s Jakubem Lněničkou.

Dvakrát zlatá Pavla Horová bude na Chorvatsko vzpomínat.

Jak jste se vůbec k radiovému běhu dostaly?

Jitka Šimáčková (JŠ): Běhám od patnácti let. Chodila jsem se synem zakladatele našeho klubu Karla Koudelky do školy a ti dva mě tak dlouho přemlouvali, až jsem na střední škole skutečně začala závodit.

Pavla Horová (PH): Já přes bratra, který se mu věnoval už v první třídě. Pak se k němu přidal můj otec, a protože mě doma neměl kdo hlídat, musela jsem chodit s nimi. Dívání mě dlouho nebavilo, takže jsem začala běhat taky. Klasický orientační běh jsem začala dělat až později, kvůli znalosti mapy.

Soutěží se na dvou frekvencích – v pásmu 3,5 a 144 MHz. Můžete vysvětlit, jaký je mezi nimi rozdíl?

JŠ: Liší se vlnovou délkou šíření vln z vysílače. Kontroly s frekvencí 3,5 MHz je za pomoci rádia mnohem jednodušší nalézt. Hodně záleží na rychlosti, orientaci v mapě,

co nejlepším výběru trasy. Je to prestižnější závod, ve kterém jde o vteřiny. Naproti tomu 144 MHz jsou vlny délky dva metry, které jsou velice zálužné. Stačí malá překážka a signál se odrazí, jeho intenzita se krok od kroku strašně mění. **Ve druhém závodě se frekvence prostrídaly, že?**

JŠ: Bylo příšerné počasí a v kombinaci s krasovým terénem plným závrťů to bylo opravdu těžké. Člověk nevěděl, jestli běží z kopce, nebo do závrtu, číst mapu bylo složité. Proto byly výsledky mužů v tomto závodě výrazně lepší než u žen.

To muselo být i docela nebezpečné, když jste každou chvíli mohly spadnout do nějakého závrtu...

JŠ: Bylo. Od večera přišlo, hrozně to klouzalo a k tomu byla mlha. Naštěstí byli závodníci na podobný terén připraveni ze soustředění na Slovensku i v Chorvatsku.

Kde přesně jste závodily?

JŠ: Vozili nás asi 70 kilometrů severně od Opatije do národního parku Risnjak. Běhalo se v nadmořské výšce kolem 1000 m. Před závodem byly tréninky a některé naše veteránky potkaly i medvědy. Na start jsme šly s tím, že je možné všechno. **Podle jakých kritérií se hodnotí družstva?**

PH: Závodí většinou tříčlenné týmy. Počítají se dva nejlepší výsledky z individuálních závodů. Ty se sečtou a sestaví se výsledková listina. **Kolikrát jste se takové akce zúčastnily?**

PH: Tohle bylo moje první mistrovství. Doufám, že přivezu medaile i z těch dalších.

JŠ: Mám za sebou několik šampionátů v juniorských a ženách. Pak jsem si dala přestávku kvůli dětem. Teď v kategorii nad 35 let jsem vynechala jen jediný šampionát v Koreji, právě z finančních důvodů. Z každého mistrovství jsem si přivezla

medaile. Byla jsem mistryní Evropy, ale světový titul mi pořád unikal.

Měli jste s výpravou možnost podívat ve volném čase i po okolí?

PH: Ano, prošli jsme Opatiji, navštívili národní parky. Je to tam moc hezké. Měli jsme na to relativně dost prostoru, takže jsme si to tam náramně užili.

JŠ: Organizátoři většinou mezi závody pořádají dobrovolný výlet pro zpestření. Ať už do nějakého starobylého města nebo třeba na raft.

Kam se ubírá radiový běh v současnosti? Máte následovníky?

JŠ: Nedávno jsme přibrali do oddílu tři nové malé děti. Práce s nimi je náročná. Výhodou je, že je to okamžitě začne bavit. Dostanou rádio, sluchátka, jdou lesem a najdou lampion, kde si štipnou kleštičkami do kartičky. Mají obrovskou radost, že kontrolu našly. Přes zimu, kdy se nezávodí, ale všechno zapomenou. Takže je to učíme od nuly. **Luděk Votava**